

REL151N-1

Arbeidskrav 1

«Jeg er religiøs, men på min egen måte»

«Jeg er religiøs, men på min egen måte» (Repstad, 2020, s. 46). Hva ligger i dette utsagnet?

Innledning.,

I innledningen skriver jeg noe flere spørsmål for å tenke over i oppgaven. Deretter fortsetter jeg med en liten oversikt over religiøsitet og nyreligiøsitet, som henger for meg sammen med det som flere forskere har uttrykt om utsagnet “Jeg er religiøs, men på min egen måte”, blant annet Repstad (2020:46).,

I hoveddelen fortsetter jeg om min egen sammenheng med religion, nyreligiøsitet og forskjellige forandringer i mitt liv som førte til utforming av eget livssyn og filosofien jeg lever livet på.,

I avslutning konkluderer jeg over påstander jeg har skrevet og tenkt på.,

Er det noe Gud?

Hva er religion?

Er Gud religion?

Kan ekte Gud høre til religion?

For hva, Hvorfor er dannet forskjellige religionene?

Finnes det riktig religion?

Finnes det riktig Gud?

Finnes det ekte kjærlighet?

Hva er døden?

For hva, Hvorfor dør et menneske?

For hva, Hvorfor et menneske blir født?

Hva er formålet eller mening ved å leve?

Finnes det en riktig livets vei til et menneske?

Er det nødvendig å søke for noe i livet?

Hva er det viktigste i livet?

Hoveddelen.,

Jeg ble født i 1982. Nå er jeg 42 år gammel, men jeg føler meg fortsatt ung.

Siden jeg ble født jeg har gått gjennom mange perioder, samt døden av mine nærmeste eller av noen fra vennekretsen. Samt jeg ikke møtt alle mine venner, men jeg vet dem på et sjelelig nivå.

Jeg også hadde et selvmord forsøk i 2010.,

Jeg gikk til Baptistkirken, Orthodox kirken, Adventist kirken, Yoga grupper, Ayurveda kurs, deltatt i forskjellige meditasjonsgrupper, gikk til katolske kirke, deltok på Bibelskole og Bibel studiegruppen. Jeg også har lest mange bøker som forteller om det sjelelige siden av livet, som er noe mer enn det materielle eller som er til salgs.,

Har lest Osho, om buddhismen, samt opplevd det individuelle skandinaviske kulturen der familie, kunst, naturen, vikinger, runer, god litteratur tar det sentrale, da jeg bodde som au pair i Norge i 2001-2003.,

For Hva, Hvorfor finnes det forskjellige religioner, tenkemåter, filosofier eller livssyn?

Det er det mennesker har skapt, skrevet og levd på, noe som var eller er nødvendig for å lære, å erfare, å oppleve, å forstå og gjøre beslutninger for seg selv og det som skjer rundt.,

Et menneske kan lese mye, tenke og filosofere, ha et godt liv ved å lykkes der man drømmer om. Men ikke alltid noe av filosofiene, religiøse påstand eller drømmene er det riktigste å nå. Et menneske kan lære best via egne erfaringer og opplevelser.,

I artikkelen om Stine Tro i Norge, skriver flere forfattere om individualismen og nyreligiøsitet. Det handler mye om å ikke høre til noe religiøst samfunn som kirke for eksempel, men om å ha egne opplevelser og erfaringer å tro på som danner seg til nyreligiøsitet (Botvar, Tysnes, 2017, kap.7).

Også i religion kan et menneske oppleve og forstå mye via egne personlige opplevelser og erfaringer som bønner eller drømmer, eller forskjellige ritualer, samlinger, men fortsatt kan de være rammet av en rekke regler.

Jeg bodde i et internasjonalt miljø og fortsatt har mange venner rundt verden, som hører til forskjellige religioner og har eget livssyn. Min kunst terapien har begynt etter mitt selvmord forsøk, da jeg også var på sykehuset. Jeg hadde en veldig grei kunstterapeut og gikk ganske dypt i meg selv for å forstå meg selv og det som skjer i mitt liv bedre. Det har vært dype lange eksistensielle spørsmål, tanker og prosesser.

Values: Family. Love, Light, Justice...

Dette bildet som jeg har målt under terapien viser det som er viktig for meg og det som gjør meg til religiøs på min egen måte. Det henger tett sammen med min familie, kjærlighet, tro, håp, ekte

kjærlighet, åpenhet, rettferdighet i familie, varme relasjoner innen familie, respekt. Det gjelder også et trygt miljø der mennesker kan tro på og stole på hverandre, ta vare på hverandre, tilgi og dele egne tanker, emosjoner, opplevelser, erfaringer i et trygt miljø og støtte hverandre.

Gul farge er viktig for meg. Det symboliserer lyset, solen, sommeren, varme følelser, familiens kjærlighet.,

Jeg traff min ekte kjærlighet i 2015, og jeg ventet ganske lenge å treffe han, siden faren min døde og jeg hadde noe vanskelige tider siden 2006., og 2010.,

Før jeg traff han, ba jeg til Gud, at min eneste bønn er at moren min var frisk og at jeg skulle treffe min ekte kjærlighet. Da fikk jeg svar "Bare vent og var rolig. Det er å bare leve ditt eget liv, alt kommer i sin tid."

Da jeg var liten, der jeg bodde med mine foreldre, var kjøkkenet malt i gult. For meg var det farge på solen og lyset, som solen skinte i sommer, da morgenstunden har kommet. Det var som Guds kjærlighet var med meg eller den som elsker meg var med meg og som jeg elsker. For meg det var viktig, for at da jeg var liten følte jeg ensom, siden en av mine foreldrene forlot denne verden da jeg var ca 5 år gammel, og faren min ble gift igjen. Selv om moren tok en god vare på meg, ble jeg litt trist og tenkt mye på det som skjedde. Men tror av og til jeg følte slektninger som døde i drømmer og der vi bodde, og i forskjellige situasjoner i livet da de kom til å hilse, å hjelpe eller å gi advarsel til meg.

Alati lootus...

Det alltid må være håpet for det gode, for kjærlighet og for en god helse, for freden, hvis akkurat nå noe som mangler i livet og et menneske føler at er ikke helt fornøyd eller ikke trives helt med det, som foregår i livet akkurat nå.,

I flere samfunn og familier det er fastsatt hvilken religion et menneske skal høre til, eller i hvilken kirke et menneske skal gå, hvem et menneske skal gifte seg med, hvor mange penger et menneske må ha for å gifte seg med et eller et annet menneske. I min familie var det ikke noe regler om hvilken kirke jeg måtte dra, det var ingen plikt til å lese Bibelen eller dra til kirken. Jeg leste Bibelen da jeg var ca 16, kanskje litt tidligere eller senere. Men jeg har ikke opplevd meg som en religiøs person, på den tiden det var ikke vanlig, siden det var ca 1996-98. Det var tid for disco, skole, venner og sport. Jeg spilte håndball og volleyball. Vi hadde en del konflikter i familien, men hvem som ikke hadde dem. Jeg hadde også vanskelige relasjoner med min mor, som mange har i puberteten. Jeg hadde en del dype tanker, som jeg var ikke bevisst om at jeg skulle finne ut hvilken vei i livet jeg skal gå.

I 1986 døde min mor, i 2001 min far døde, i 2008 min bror døde, i 2017 en annen bror av meg døde. På musikkterapi jeg har målt graver til mine slektninger og kommet til at det er viktig å leve i nåtiden og trives med det du har, trives i livet og føle lykke av livet og leve i fred ved siden av hverandre. Kjærlighet, helsen og familien er det viktigste i livet.

Et menneske kan dø når som helst, en aldri vet hva som kan skje. Derfor er det viktig å ta vare på hverandre og uttrykke sine følelser, gjøre sitt uttrykk i verden. Av og til sjelen jobber på et nivå, en ikke er helt klar over og forståelse kommer bare med tiden.

Jeg har funnet ut at døden er for å forstå noe som er viktig og samt å lære om kjærlighet gjennom døden, å lære å huske, være til et neste liv, å lære å holde minner og kjærligheten, respekt til dem som har forlatt denne verden og de som er levende.

Døden er fortsatt å miste noe, et som er viktig for deg, som du elsker eller elsket, også å miste en del av seg selv eller en del av ditt liv. Det kan være en tung følelse og vanskelig å forstå eller motta i buddhismen, som i flere andre filosofier eller religion, døden er overgang til et annet liv, mens en lærer og tar en del av minner, erfaringer og opplevelser fra forrige liv.

Hver vei kan være riktig for en. Det kan være avhengig av et menneske erfaringer, opplevelser og hvilke holdninger et menneske har til det som skjer i livet, hvordan et bestemmer eller forstår om hva som skjer eller for hva, hvorfor skjedde en eller en annen situasjon, hva et venter eller om hvilke forventninger de har, om man søker etter noe eller et bare lever eget liv og nyter det et kan nyte, være

fornøyd og trives med, verdier det er også en del av det som danner min tenkemåte eller hvordan religiøs jeg er.

Avslutning.,

Hvis jeg tenker på min egen vei å være religiøs på - min familie, respekt, verdier, kjærighet, tilgivelse, empati - det er den riktige veien for meg, relasjoner i familien, helsen til familiemedlemmer. Det er det som jeg kan nevne for hvordan religiøs jeg er, om veien som gjør meg til religiøs. Ifølge pensumlitteratur kan det nevnes for en del av individualisme og nyreligiøsitet, der det også finnes Bibel, andre bøker, kunst, eller noe som må finnes der i øyeblikket.

Referanser:

Botvar, P. K., & Trysnes, I. (2017). «Jeg kaller det Stine-tro». Unge mennesker, individualisering og nyreligiøsitet. I I. M. Høeg (Red.), *Religion og ungdom* (s. 136–156). Universitetsforlaget.

Rogers, C.R. (2013). “On becoming a Person: A Therapist’s view of Psychotherapy”. Estonian Transpersonal Association.

Frankl, V. E. (2016). “Trotzdem Ja zum Leben sagen. Ein Psychologe erlebt das Konzentrationslager”. Kirjastus Pegasus.

Yalom, I. D. (2015). “Existential psychotherapy”. Independent company Klass.